

NOVICE

kmetijskih, obertnijskih in narodskih rečí.

Odgovorni vrednik **Dr. Janez Bleiweis.**

Tečaj X.

V sredo 20. oktobra (sredojesna) 1852.

List 84.

Hebrejske melodije.

Po angleškem L. Byron-a, poslovenil Jeriša.

XIV.

Vse je prazno! pravi pridigar.

Modrost, ljubezen, slava, oblast

So juna i zdrava me obsevale;

Mje čaše znale vin so slast,

Krasinke milc me objemale.

V očeh lepote solnčil sim

Sercé, k' je nežnosti kopnelo;

Kar drago sinom zemeljskim,

V kraljevem bleski mi je cvelo.

Razsteti dneve trudim se,

K' je zna spomin še razodeti,

Če zemlje, žitja dobro vse

Me vleklo bi, je še živeti.

Tu dan minul ni, ura ne

Veselja sladka brez grenkosti;

En kinč ni kril oblasti mje,

Da ne bil tiščal bi v svitlosti.

Poljá zna kačo vendar še

Izkust al čar kvarí opleniti;

Al njo, ki serca ovije se —

O kdo zna njo ukrotiti?

Modrosti slov ne sluša ne,

I glasbe don je ne obsenéti;

Na vekomaj ah! pika le

Sercé, ki mora jo terpéti.

Postava zavoljo ognja na kmetih *).

Da bi se na kmetih nesreča strašnega ognja, kolikor je mogoče, odvernila mogla, je Njih cesarsko veličanstvo s poveljem 20. oktobra 1792 za štajarsko deželo letó postavo dalo, ktera se zdaj tudi za krajnsko deželo ponovi in oznani. Letá postava zapopade v sebi:

I. kako je treba varovati, da oginj vun ne pride,
II. kako se more hitro zvediti, da je oginj vun peršel,

III. kako se ima hitro pogasiti,

IV. kako se škoda odvernila more, ktera se zna zgoditi, kadar je oginj že pogašen.

I. Kako je treba varovati, da oginj vun ne pride.

Ker zavoljo nerodnega zidanja in cimbra oginj vun priti in dalej seči zna, je tedaj treba, kadar se nove hiše postavlajo, na to gledati, da se ena druga ne tiší, ampak da, ako je mogoče, prostor enega sežnja med njimi ostane.

Ravno tako se imajo tudi skednji dalej od hiš za vertmi, ali, kjer je mogoče, zunaj vasi postaviti.

* Ker se nam pričajoči poduk za vse dežele važen in sila potreben zdi, ga ponatisnemo po 50. delu »deželnega zakonika in vladnega lista za krovino Krajnsko«. Vred,

Kjer lan in konople pridelujejo, je treba skerbeti, da si vsaka sošeska svojo sušnico ali paštubo malo dalej od vasi napravi.

Pri starih hišah, ktere blizo skup stojé, ali ktere se ena druge tiše, tudi per skednjih, kteri se v vaséh znajdejo, se saj na to gledati mora, da se visoko košato drevje, posebno kakšen oreh, zasadí, ki poslopja proti ognju brani. Kjer se ne morejo cele verste drevja postaviti, naj se saj na vsakim voglu hiše ali skednja eno drevó zasadí. Vender pa drevesa, ali sicer nepotrebni plotovi ne smejo na poti biti, da potler, kadar ognj vun pride, sošeska od vših plati blizo ne more.

Kjer je mogoče, ima gosposka skerbeti, da se na kmetih in po vaséh namest slamnatih stréh saj lesene strehe iz desk naredé, kterih se ognj tako hitro, kakor slame, ne prime.

Leseni dimniki se tam, kjer ni taka sila, da bi hiše popolnama iz lesa bile, ne smejo perputati, in so za naprej clo prepovedani.

Zidani dimniki pa morajo pol cegla debeli in ne iz stoječiga cegla zidani biti, tudi ne preniski, ampak zadostí čez streho vzdignjeni, ne preoski in ne krivi, zato, da se lahko skozi zleze, in da se ometati morejo.

Peči ne smejo preblizo pri lesenih stenah biti, ravno tako tudi ognjisa, ali kjer se sicer kuri.

V kuhinjah, kjer se pere, in v drugih krajih, kjer je dosti kurjave, ne smejo tla lesene biti, ampak vsaj iz zemlje ali ilovce dobro skup stlačene, ako se ne morejo iz kamna, cegla, eštriha ali druge take reči narediti.

Pri hišah, za ktere postavljam je zidarjev, tesarjev ali drugih rokodelcov potreba, se ne smé drugim delo izročiti, kakor mojstram, kteri to zastopijo, in k temu pravico imajo.

Da bo tedaj gosposka ložje in bolj gotovo vedeti mogla: ali se kmetje po zapovedih, ktere so zavoljo zidanja in tesarstva dane, zaderžé, zanaprej nobena hiša, skedenj, hlev, ali kar bodi, brez privoljenja gospiske ne smé postavljena biti. Na tako vižo bo gosposka vselej v stanu, lego in kakošnost poslopja s svojim namestnikom ali županom pregledati, presoditi in tako nevarnost ognja odvračati.

Pri tem pa gosposka ne smé ostati, ampak mora po županu ali kakim uredniku še potlej večkrat gledati, ali se prav dela, ali ne; ti, kteri zoper ravnajo, morajo kaznovani biti, in to, kar ni prav delano, se mora podreti.

Ogled pa more gosposka in sošeska zastonj storiti, tudi za privoljenje te gospiske, in zanje skerb, se nič ne plača.